

bort fra det, som Grundloven bestemmer og derved tillige bort fra det, som er meest betryggende for Sagernes retfærdige Udfald. Udvalgets Fleertal har Pag. 557 i Betænkningen tilladt sig at yttre, hvorfor man troede, at det neppe var fornødent at gaae videre end efter Udkastets § 9 med Hensyn til de omtalte praktiske Banskkeligheder, og at, dersom i overordentlige Tilfælde en Hovedforhandling blev afbrudt, saa viste Lovudkastets § 69 Exemplet paa, at en Sags Hovedbehandling kunde begynde forfra, veiledet af den Bogsørsel, som § 73 i Lovudkastet har indført. Det er efter Erfaringens Vidnesbyrd en yderlig Sjælsenhed, at noget Sligt møder, og naar man i det Tilfælde, som § 69 omtaler, tyer til den Fremgangsmaade, som der omtales, have vi meent, at man ogsaa i saadanne sjældne Tilfælde kunde tye dertil under den Forudsætning, hvorom her er Tale. Men da vi jo meget vel indsee, hvad der navnlig med Hensyn til Hovedforhandlingen kan paaberaabes mod den fra vor Side yttrede Anskuelse, saa ere vi gaaede det imøde ved det yderligere Forslag, som nu foreligger det høitærede Thing til en forandret Redaction af § 9. Dersom Thinget maatte finde, at vi gaae den retfærdigste og sikreste Vej ved at holde os til det Tal, som engang Grundloven har bestemt i Henseende til den egentlig dømmende Virksomhed for Rigsretten, dersom Thinget maatte bifalde det, men paa den anden Side vil tage Forholdsregler mod de praktiske Banskkeligheder, der ere nævnte, saa foreligger nu vort Forslag til den nye § 9 til Thingets Vedømmelse. Det gaaer ud paa Valg af over-tallige Dommere, som Formanden kunde tilkalde for at overvære en Sags Behandling, naar han dertil fandt Anledning, og som burde deeltage i dens Paakjendelse forsaavidt fornødent, for at Retten kunde være fuldtallig. Det vil nemlig ikke kunne oversees, hvorledes Sagerne kunne være af meget forskjellig Beskaffenhed med Hensyn til Vidtløftighed; een Sag kan gøres færdig paa kort Tid, medens en anden behøver længere Tid, saa at det altid kommer til at berøve paa de concrete Forhold, hvorvidt Fornødenheden i denne Henseende kan antages at være tilstede. Men, dersom Thinget maatte billige den nye § 9, er der jo et Mid-

del, som kan benyttes i saadanne Tilfælde, hvor Sagens Beskaffenhed maatte gjøre Saadant tilraadeligt, og det er, at man lægger en Myndighed i Rigsrettens Haand til gjennem sin Formand at træffe de Foranstaltninger, hvorom der er Spørgsmaal. Nu har man vel sagt, at dette kunde medføre Uleilighed for nogle Flere af Landstingets Medlemmer; ja, jeg vil gjerne spare Ethvert af Thingets Medlemmer ethvert overflødigt Arbejde, men jeg kan dog ikke sjonne rettere, end at det er en Pligt for dem. Den Omstændighed, at Landstingets Medlemmer fik nogen Uleilighed i den Anledning er et høist underordnet Synspunkt ved Siden af det, som man principmæssigt maa erkende for at være det meest Tilfredsstillende med Hensyn til Sagernes retfærdige Udfald og det, vi ville, at man er vis paa, at man ikke overtræder Grundlovens Bestemmelse og den Tanke i Grundloven, som gaaer ud paa, ved yderligere Garantier at betrygge Sagernes retfærdige Udfald. Vi have tillige tilladt os, foruden det Forslag til en Slutningsbestemmelse i § 10, som foreligger det ærede Thing i vor Betænkning, at gjøre et yderligere Forslag til denne Behandling af Sagen, som knytter sig til, hvad Landstinget vedtog forrige Gang, og som blev antydet af den meget ærede Justitsminister ved Sagens første Behandling, nemlig, at enhver Sags Behandling for Rigsretten skulde paabegyndes med det fulde Antal Rigsretsdommere, og at man altsaa ikke kunde begynde en Sags Behandling med 12 Medlemmer. Saaledes var ogsaa § 14 i det tidligere Lovudkast affattet, da det gik fra Landstinget, og jeg synes, at det er i sin Orden, at, om man ogsaa under den foreløbige Forhandling vil indrømme en Afgang med Hensyn til Tallet, bør dog Rigsretten sættes fuldtallig, ligesom den ogsaa bør være fuldtallig under de forskjellige Hovedforhandlinger, navnlig i det Dieblif, den optræder som dømmende, og under den Deel af dens Forhandlinger, som umiddelbart knytter sig til dens Dom.

I vor Betænkning have vi tilladt os at udbede os nogle Ytringer af den høitærede Minister over et Punkt, som ikke er os ganske klart i Udkastets § 10, nemlig om Forholdet